

Nr 127.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående bestridande från anslaget till allmänna indragningsstaten av visst änkan Klara Sofia Nilsson tillerkänt skadestånd; given Stockholms slott den 12 februari 1926.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

P. Albin Hansson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 februari 1926.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Departementschefen, statsrådet Hansson anför:

Den 1 maj 1923 påkördes i Örebro kassören Frans Nilsson jämte vissa andra personer av en Svea trängkårs enskilda lägerkassa tillhörig, åt kronan till brukande upplåten automobil, förd av furiren vid Positionsartilleriregementet Karl Erik Viktor Pettersson. Kassören Nilsson erhöi därvid så svåra skador, att han den 5 i samma månad avled.

På grund av mot kronan, Svea trängkårs enskilda lägerkassa och furiren Pettersson vid Örebro rådstuvurätt förd ansvarstalan förpliktades genom *Bihang till riksdagens protokoll 1926. 1 saml. 105 häft. (Nr 127—128.) 374 26 1*

rådstuvurättens dom den 19 oktober 1923, vilken av Svea hovrätt genom utslag den 10 januari 1924 fastställdes, jämlikt 2 och 7 §§ i lagen den 30 juni 1916 angående ansvarighet för skada i följd av automobiltrafik, Pettersson i egenskap av förare, lägerkassan i egenskap av ägare samt kronan i egenskap av brukare av automobilen i fråga, gemensamt eller vilken gälda gitte, att, bland annat, till kassören Nilssons änka Klara Sofia Nilsson utgiva ett skadestånd av 125 kronor för månad, räknat från dagen för mannens frånfälle, så länge hon levde ogift. På av kronan och lägerkassan anförda besvär över hovrättens utslag har högsta domstolen genom utslag den 23 december 1925 gjort den ändring beträffande livräntan till änkan Nilsson, att densamma, såvitt dess gäldande åligger kronan och lägerkassan, bestämts till 100 kronor för månad.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 26 januari 1926 hava *arméförvaltningens intendents- och civila departement* — jämte det departementen anhallit om anvisande av medel från under Kungl. Maj:ts disposition stående anslag till bestridande av vissa enligt ovannämnda domslut till siffran bestämda ersättningsbelopp — hemställt, att Kungl. Maj:t måtte hos innevarande års riksdag äska erforderliga medel från allmänna indragningsstaten för bestridande av den änkan Nilsson tillerkända livräntan.

I samband härmed hava departementen, med förmälan att furiren Pettersson för närvarande torde sakna medel att gälda de utdömda ersättningsbeloppen, anhållit om bemyndigande för arméförvaltningen att vidmakthålla och bevaka kronans fordran hos Pettersson jämlikt bestämmelserna i lagen angående ansvarighet för skada i följd av automobiltrafik.

I utlåtande den 6 februari 1926 har *statskontoret*, beträffande den ifrågasatta anvisningen å allmänna indragningsstaten, hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att det änkan Nilsson tillerkända skadestånd å 100 kronor i månaden, att utgå från den 5 maj 1923 under hennes återstående livstid, så länge hon levde ogift, måtte få bestridas av anslaget till allmänna indragningsstaten, med iakttagande att å nämnda skadestånd icke finge åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkomme pensionstagare.

Departements-
chefen.

Jag anhåller att i detta sammanhang allenast få underställa Kungl. Maj:ts prövning frågan om bestridandet av det änkan Nilsson såsom livränta tillerkända skadeståndet. För egen del biträder jag vad myndigheterna därutinnan föreslagit och hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att det änkan Klara Sofia Nilsson jämlikt högsta domstolens utslag den 23 december 1925 tillerkända skadestånd å 100 kronor för månad, att utgå från den 5 maj 1923 under hennes återstående livstid, så länge hon lever ogift, må bestridas från anslaget till allmänna indragningsstaten,

med iakttagande av att å nämnda skadeståndsbelopp icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Erik von Horn.
